

ثلاثة الأصول وأدلتها (للحرمين
والجمعية)

**Три основна начела и
њихови докази**

Три основна начела и њихови докази

Шејх Мухаммед ет-Темими, нека му се Алах смилује.

Три основна начела и њихови докази

Шејх Мухаммед ет-Темими, нека му се Алах смилује.

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

Знај, Аллах ти се смиловао, да смо обавезни научити четири ствари:

Прва је знање, које представља спознају Аллаха, Његова Посланика и вере Ислама засноване на доказима.

Друга је рад по том знању.

Трећа је позивање томе.

Четврта је стрпљивост на невољама које прате позивање.

Доказ за то су речи Узвишеног Аллаха: У име Аллаха, Милостивог, Самилосног.

﴿وَالْعَصْرَ 1 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ 2 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ 3﴾

Тако ми времена,

заиста је човек на губитку

само нису они који верују и раде добра дела, и који једни другима препоручују истину и који једни другима препоручују стрпљење. [Ел-Аср: 1-3.]

Рекао је Шафија, Аллах му се смисловао: “Да је Аллах објавио само ову суру као доказ створењима, била би им довољна”.

Рекао је Бухарија, Аллах му се смисловао: „Поглавље: Знање пре речи и дела.“ А доказ за то су речи Узвишеног: „Знај да нема другог бога осим Аллага и тражи опрост за свој грех...” (Мухаммед, 19), па је почео са знањем пре речи и дела.

Знај, Аллах ти се смисловао, да је дужност сваком муслиману и муслиманки да спозна ове три ствари и да ради по њима:

Прва: Аллах нас је створио, опскрбио и није нас самима себи препустио, већ нам је послао посланика, па ко му буде покоран, ући ће у Џеннет, а ко му буде непокоран, ући ће у ватру.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллага:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۚ
فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ 16

Ми смо вам заиста послали Посланика да би сведочио против вас, исто онако као што смо и фараону послали посланика,

али фараон није послушао посланика, па смо га тешком казном казнили. [Ел-Музземмил, 15-16]

Друго: да Узвишени Аллах није задовољан да му се у обожавању припише неко други, ни

њему блиски мелек, нити посланик; а доказ за то су ријечи Узвишеног:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ 18

Џамије су ради Аллаха, и не молит се, поред Аллаха, никоме! [Ел-Џинн, 18.]

Треће: Ономе ко се поковава Посланику и верује да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха, није дозвољено да пријатељује са онима који се Аллаху и Његовом Посланику супротстављају, па макар то били и његови најближи.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ 22

Нећеш наћи да људи који у Аллаха и Судњи дан верују буду у љубави са онима који се Аллаху и Његовом Посланику супротстављају, па били то њихови очеви, или њихови синови, или њихова браћа, или њихови рођаци. Њима је Он у срца усадио веровање и оснажио их Својим светлом, и Он ће да их уведе у рајске баште, кроз које теку реке, да у њима вечно остану. Аллах је њима задовољан, а и они су задовољни Њиме. Они су Аллахови следбеници а, заиста,

Аллахови следбеници ће сигурно да успеју. [Ел-Муџадела: 22]

Знај, Аллах те упутио на покорност према Њему, да је правоверност – вера Абрахамова – да обожаваш Аллаха Јединог, искрено Му исповедајући веру. То је Аллах наредио свим људима и ради тога их је створио, као што каже Узвишени:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Духове и људе сам створио само зато да Ме обожавају! [Ез-Заријат, 56] Значење речи "обожавају" јесте: да признају да је Аллах Једини достојан обожавања.

Највеличанственија ствар коју је Аллах наредио је "тевхид" - (монотеизам), што значи исказивање једноће Узвишеном Аллаху, у свим видовима покорности, тако да се не обожава нико осим Њега Узвишеног, који нема судруга.

Најважније што је Аллах забранио јесте многобоштво, а то је упућивање дове (молитве) некоме другом мимо Њега.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

Аллаха обожавајте и ништа Му у обожавању не придружујте... [Ен-Ниса': 36]

Па када ти се каже: "Која су три темеља, које је обавезан да познаје сваки човек?"

Реци: "Да познаје свога Господара, своју веру и свога Посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир над њим."

Први темељ

Када ти се каже: "Ко ти је Господар?"

Реци: "Мој Господар је Аллах Који ме је одгојио и подучио као што је одгојио и подучио све остале Својом милошћу. Он је моје божанство и ја немам другог божанства осим Њега." А доказ за то су ријечи Узвишеног:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2﴾

Сва хвала припада Аллаху, Господару свих светова. Ел-Фатиха, 2. Све осим Аллаха је свет, а ја сам део тог света.

Ако ти се каже: "Како си спознао свог Господара?"

Реци: "По Његовим знаковима и Његовим створењима."

А од Његових знакова су ноћ и дан, и Сунце и Месец.

А од Његових створења су: седам небеса и оно што је у њима, и седам земаља и оно што је у њима, и оно што је између њих.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ 37﴾

Међу Његовим знацима су ноћ и дан, и Сунце и Месец. Не клањајте се ни Сунцу ни Месецу, већ се једино клањајте Аллаху, Који их је створио, ако желите да само Њега обожавате. [Фуссилет: 37]

и riječi Uzvišenog:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

Заиста је ваш Господар Аллах Који је небеса и Земљу у шест дана створио, а затим се над Престољем узвисио. Он тамо ноћи дан прекрива и она га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде покоравају се Његовој наредби. Само Он располаже стварањем и одлучивањем! Узвишен нека је Аллах, Господар светова! [Ел-Е'араф: 54]

Господар је Онај Који се обожава; доказ за ово су речи Узвишеног Аллага:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

О људи, обожавајте Господара свог, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се сачували.

Који вам је Земљу постељом, а небо здањем учинио; Који с неба спушта воду и с њом изводи плодове, опскрбу вашу. Зато не приписујте

Аллаху друга божанства, а знате то. [Ел-Бекара: 21-22]

Рекао је ибн Кесир, Аллах му се смиловао: "Створитељ свих ствари је једини Који је достојан да се обожава."

Врсте ибадета (обредословља) које је Аллах наредио су: ислам, иман (веровање) и ихсан. Затим, дова, страх, нада, ослонац, чежња и страхопоштовање, понизност и богобојазност, кајање, тражење помоћи, заштите и излаза, клање (приношење жртве), заветовање, и други видови ибадета које је Аллах наредио – све припада Узвишеном Аллаху; а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

Џамије су ради Аллаха, и не молите се, поред Аллаха, никоме! El[Ел-Џин, 18]

Па ко упуту нешто од ових ибадета, неком другом мимо Аллаху, он је многобожац и неверник; а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (117)

А онај који се, поред Аллаха, моли другом богу, без икаквог доказа о томе, пред Господаром својим ће рачун полагати, а неверници се неће никад спасити. [Ел-Му'минун, 117]

У хадису:

"Дова је срж ибадета."

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

Ваш Господар каже: „Помолите Ми се, и ја ћу вам се одазвати! Заиста, они који из охолости неће да Ме обожавају - ући ће, сигурно, понижени у Пакао.“ [Гафир: 60]

Доказ за страх су речи Узвишеног Аллаха:

﴿...فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

...па их се не бојте, него се бојте Мене, ако сте верници! [Али Имран, 175]

Доказ за наду су речи Узвишеног:

﴿...فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

Па ко се нада сусрету са својим Господаром, нека ради добра дела и нека поред свог Господара никога не обожава! [Ел-Кехф: 110]

Доказ за ослонац на Аллаха су речи Узвишеног:

﴿...وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

...а у Аллаха се поуздајте, ако сте верници. [Ел-Маиде: 23], и речи Узвишеног:

﴿...وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

...ономе ко се на Аллаха ослони, Он му је довољан... [Ет-Талак: 3]

Доказ за чежњу, страхопоштовање и скрушеност су речи Узвишеног:

﴿...إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِ عُونَ فِي الْحَيَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ﴾

Они су се трудили да што више добра ураде и молили су Нам се у нади и страху, и били су према Нама понизни. [Ел-Енбија': 90]

Доказ за богобојазност су речи Узвишеног:

﴿...فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ...﴾

зато се не бојте њих, већ се бојте Мене [Ел-Маиде: 3.]

Доказ за обраћање су речи Узвишеног:

﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ...﴾

И повратите се своме Господару и покорите Му се... [Ез-Зумер: 54]

Доказ за тражење помоћи су речи Узвишеног:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ5﴾

Само Тебе обожавамо и само од Тебе помоћ тражимо. [El-Fatiha, 5] У хадису:

"إِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ."

“Када тражиш помоћ, тражи од Аллаха.”

Доказ за тражење заштите су речи Узвишеног:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ1﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара свитања, [Ел-Фелек: 1], и

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара људи, [Ен-Нас: 1]

Доказ за тражење излаза су речи Узвишеног:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

И када сте од свога Господара затражили спас, Он вам се одазвао... (Ел-Енфал, 9.)

Доказ за приношење жртве су речи Узвишеног:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ...﴾

Реци: „Молитва моја, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја заиста су ради Аллаха, Господара светова,

Нико осим Њега не заслужује да буде обожаван... [Ел-Ен'ам: 162-163], Доказ из суннета:

"لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ".

Аллах је проклео онога ко принесе жртву неком другом мимо Њега.

Доказ за завет су речи Узвишеног:

﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا 7﴾

Они су завет испунили и плашили се дана чија ће коб да буде свуда присутна. [Ел-Инсан: 7]

Други темељ

познавање вере Ислама са доказима, а то је потпуна преданост Аллаху, исповедајући Му једноћу, неприкосновена покорност Његовим наредбама и одрицање од многобоштва и његових присталица.

Ислам се састоји од три степена: ислам, иман и ихсан.

Сваки од ова три степена има своје темеље.

Пет је темеља ислама: сведочење да нема бога који заслужује да се обожава осим Аллага, и да је Мухаммед Аллахов Посланик, обављање намаза, давање зеката, пост месеца рамазана и обављање хаџа.

Доказ за сведочење су речи Узвишеног:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ 18

Аллах сведочи да нема другог бога осим Њега, а и анђели и учени, поступајући праведно. Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог. [Али Имран: 18.]

То значи да не постоји онај који се истински обожава мимо Аллага.

„Ла илахе“ је негација свега што се обожава мимо Аллага.

„иллеллах“, потврђујући да једино Аллах заслужује да буде обожаван.

Нема судруга у обожавању, као што нема судруга у власти.

Оно што потврђује споменуто и појашњава га су речи Узвишеног:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ 26 إِلَّا إِلَٰهِي فَقَطَّرَنِي..﴾

А кад Аврам рече своме оцу и своме народу: „Немам ја ништа са онима које ви обожавате, осим са Оним Који ме је створио.. [Ез-Зухруф: 26-27], И речи Узвишеног:

﴿قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ 64﴾

Реци: „О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружимо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо!“ Па, ако се они окрену, ви реците: „Будите сведоци да смо ми муслимани!“ [Али Имран: 64]

Доказ да је Мухаммед Аллахов Посланик су речи Узвишеног:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ 128﴾

Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што ћете искушења да имате, једва чека да

пођете правим путем, а према верницима је благ и милостив. [Ет-Тевба: 128]

Значење сведочења да је Мухаммед Аллахов Посланик јесте: покорност њему у ономе што је наредио, веровање у оно о чему је обавестио, избегавање онога што је забранио и на шта је упозорио, и да се Аллах не обожава осим онако како је прописано.

Доказ за молитву, зекат и значење монотеизма су речи Узвишеног:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ 5﴾

а наређено им је да само Аллаха обожавају, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају, и да обављају молитву, и да обавезну милостињу удељују; а то је исправна вера. [Ел-Бејјине, 5]

Доказ за пост су речи Узвишеног:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 183﴾

О ви који верујете! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха сачували. [Ел-Бекара: 183]

Доказ за хаџ су речи Узвишеног:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ 97﴾

Да ходочасти Кабу, ради Аллаха, дужан је свако ко буде у могућности до ње да дође. А ко

не верује - па, Аллах је, заиста, независан од светова. [Али Имран: 97]

Други степен: иман; он се састоји од седамдесет и неколико делова. Најузвишенији је израз: „Ла илахе иллаллах – нема другог бога осим Алаха“, а најнижи је уклањање сметње са пута, док је стид део имана.

А његови темељи су шест: да верујеш у Аллаха, Његове анђеле, Његове књиге, Његове посланике, Судњи дан, и у одредбу добра и зла.

Доказ за ових шест темеља су речи Узвишеног:

﴿لَيْسَ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَتُؤْلَوُاْ وُجُوهَكُمْ قَبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ...﴾

Није честитост у томе да окрећете лица своја према истоку и западу; честити су они који верују у Аллаха, и у Будући свет, и у анђеле, и у књиге, и у веровеснике... [Ел-Бекара: 177]

Доказ за одредбу су речи Узвишеног:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝۴۹﴾

Ми заиста све стварамо са одређењем, [El-Kamer, 49.]

Трећи степен: Ихсан – један рукн – а то је да обожаваш Аллаха као да Га видиш, јер ако ти Њега не видиш, па Он тебе, заиста, види.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۝۱۲۸﴾

Аллах је заиста на страни оних који се Њега боје и греха клоне и који добра дела чине. [Ен-Нахл: 128]

и речи Узвишеног:

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ 217 الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ 218 وَتَقَلُّبَكَ فِي السُّجُودِ 219﴾

И поуздај се у Силног и Милостивог,
Који те види кад устанеш,
да са осталима молитву обавиш. [Еш-Шу'ара:
217-219]

и речи Узвишеног:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ...﴾

Шта год ти чинио, и шта год из Кур'ана учио
и какав год ви посао радили, Ми над вама
надзиремо док год се тиме бавите... [Junus, 61]
Реч (одломак)

А доказ из суннета: познати хадис Габријела,
нека је Аллахов мир над њим, који се преноси од
Омера, Аллах био задовољан њиме, да је рекао:

"بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ!

Једног дана седели смо код Аллаховог
Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, када се
изненада појави један човек, изузетно беле
одеће и веома црне косе, без икаквих знакова
путовања на себи, а нико од нас га није

познавао. Приближи се Веровеснику, саллаллаху алејхи ве селлем, и седе поред њега тако што је прислонио своја колена уз његова и своје руке ставио на наткољенице, а потом рече: „О Мухаммеде!“

أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟

Обавести ме о исламу?

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَخُجَّ النَّبِيتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ - فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ -.

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: „Ислам је да посведочиш да нема другог бога, осим Аллаха, и да је Мухаммед Аллахов посланик, да обављаш молитву, дајеш милостињу, постиш рамазан и да ходочастиш Кабу у Меки, ако си у могућности.“ Он тада рече: „Истину си казао.“ – па смо му се чудили, пита га, а затим му потврђује –.

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟

Рече: "Онда ме обавести о иману?"

قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.

Рече: „Да верујеш у Аллаха, Његове мелеке, Његове књиге, Његове посланике, Судњи дан, и да верујеш у одредбу добра и зла.“ Рече: „Истину си рекао.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟

Човек упита: „Обавести о ихсану?“

قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تُكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

Посланик рече: „Да обожаваш Аллаха као да Га видиш, јер ако ти Њега не видиш, Он тебе заиста види.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟

Затим рече: "Обавести ме о Судњем дану?

قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ.

Посланик одговори: „Упитани о томе не зна више од онога који пита.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟

Рече: „А који су њени предзнаци?“

قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ.

Посланик му одговори: „Да робиња роди своју господарицу, и да видиш како се босоноги, голи и сиромашни пастири оваца надмећу у грађењу високих зграда.“

قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ! أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ."

Омер каже: 'Затим непознати човек оде, а ја се мало задржах и Аллахов Посланик ме упита: 'Омере, знаш ли ко је био онај човек!?' Ја рекох: 'Аллах и Његов Посланик то најбоље знају.' Он онда рече: 'То је био анђео Џибрил (Габријел), дошао је да вас подучи вашој вери.'

[Трећи темељ]

Познавање Посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир над њим. Он је Мухаммед син Абдуллаха, син Абдул-Мутталиба, син Хашима, а Хашим је из племена Курејш, а Курејшије су од арапа, а арапи су потомци Исма'ила сина Абрахамова, нека је Аллахов потпуни благослов на њега и на нашег Посланика.

Живео је шездесет и три године – од тога четрдесет пре посланства, а двадесет и три као посланик и веровесник.

Веровесник је постао објављивањем цитата "икре", а посланик када му је објављена сура (поглавље) "Ел-Муддесир". Његов родни град је Мекка.

Узвишени Аллах га је послао да опомиње на многобоштво и позива у монотеизам; а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ ۱ قُمْ فَأَنذِرْ ۝ ۲ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ ۳ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝ ۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ ۵ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝ ۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ ۷﴾

О ти покривени

Устани и упозоравај

и свога Господара величај!

И одећу своју очисти!

И кипова се клони!

И не даруј нешто надајући се да ће да ти буде узвраћено више!

И трпи ради свога Господара! [Ел-Муддесир: 1-7]

Значење:

﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾:

Устани и упозоравај: Упозорава и одвраћа од многобоштва, и позива у монотеизам.

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾

и свога Господара величај!

Значи: величај Га путем изражавања Његове једноће (монотеизма).

﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

И одећу своју очисти!

значи: очисти своја дела од примеса многобоштва.

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾

И кипова се клони!

Остављање, напуштање и одрицање од кипова и њихових следбеника.

Десет година је позивао у монотеизам, након тога је уздигнут на небеса где му је прописано пет дневних молитви. У Мекки је обављао молитву три године а затим му је наређено да се пресели у Медину.

Хиџра је пресељење из земље многобоштва у исламску земљу.

Хиџра је обавеза умету (следбеницима) Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир

над њим, из места у коме влада многобоштво у место где влада ислам, и она траје све до Судњег дана.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллаха:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا 97 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا 98﴾

Заиста ће анђели, када буду узимали душе онима који су према себи учинили неправду, да питају: „Шта је било са вама?“ А они ће да одговоре: „Били смо немоћни на Земљи.“ „Зар Аллахова Земља није пространа и зар нисте могли некуда да се иселите?“ Рећи ће им они. Зато ће њихово пребивалиште да буде Пакао, а лоше је то коначно одредиште!

Изузетак су немоћни мушкарци, и жене, и деца, који не могу да се снађу и који не могу да пронађу излаз. [Ен-Ниса', 97-98]

Узвишени Аллах каже:

﴿يُعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِيَّيَّ فَاعْبُدُون 56﴾

О слуге Моје које верујете, Моја је Земља пространа, зато само Мене обожавајте! О слуге Моје које верујете, Моја је Земља пространа, зато само Мене обожавајте! [Ел-Анкебут: 56]

Ел-Бегави, Аллах му се смиловао, је рекао: “Повод објаве овог цитата јесу муслимани

Мекке који нису учинили хиџру. Узвишени Аллах их је назвао верницима.”

Доказ за хиџру из суннета су речи Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир над њим:

”لَا تَنْقُطُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقُطَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقُطَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا”.

„Хиџра неће престати да важи све док не престане да важи покајање (тевба), а оно неће престати да важи све док Сунце не изађе са запада.“

Па када се настанио у Медини, наређени су му остали прописи ислама, као што је зекат, пост, хаџ, езан, џихад, наређивање добра а одвраћање од зла, и у овоме је провео десет година.

Преселио је на будући свет, нека је Аллахов благослов и мир над њим, а вера његова је остала. Нема добра на које ова вера не упућује и нема зла на које не упозорава.

Добро на које ју је упутио јесте тевхид (монотеизам) и све оно што Алах воли и чиме је задовољан.

А зло на које ју је упозорио јесте: многобоштво, и све оно што Бог мрзи и презире.

Аллах га је послао свим људима, и наредио је да му се покоравају сви, и људи и џини. Доказ за то су речи Узвишеног Аллаха:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

Реци: „О људи, ја сам заиста свима вама Аллахов посланик... [Ел-Е'араф: 158.]

Њиме је Узвишени Аллах употпунио веру; доказ за то су речи Узвишеног Аллаха:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера. [Ел-Маиде: 3.]

Доказ за његову смрт су речи Узвишеног:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ 30 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ 31﴾

Ти ћеш, сигурно, да умреш, а и они ће, такође, да помру.

А затим ћете, на Судњем дану, пред својим Господаром међусобно да се спорите. [Ез-Зумер: 30-31]

Људи ће након смрти бити проживљени, а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى 55﴾

Од земље вас стварамо и у њу вас враћамо и из ње ћемо да вас проживимо. [Таха: 55], И речи Узвишеног:

﴿وَاللَّهُ أَنبَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا 17 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا 18﴾

Аллах вас од земље ствара,

затим вас у њу враћа и из ње ће сигурно да вас изведе. [Нух: 17-18]

Након проживљења биће обрачунати и награђени за своја дела, а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿...لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾

...да би, према ономе како су радили, казнио оне који раде зло, а наградио најлепшом наградом оне који чине добро. [Ен-Неџм: 31]

А онај ко занегира проживљење постаје неверник, а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ
وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

Неверници мисле да неће да буду оживљени. Реци: “Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, па ћете о оном што сте радили, заиста, да будете обавештени!” А то је Аллаху лако. [Ет-Тегабун: 7]

Узвишени Аллах је слао Посланике као доносиоце радосних вести и опомињаче, а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

Послали смо посланике који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би имали никаквог оправдања пред Аллахом. [Ен-Ниса': 165]

Први посланик је Ноје, нека је Аллахов мир над њим.

А последњи од њих је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, он је печат свих веровесника и нема веровесника после њега; а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и печат - последњи веровесник... (Ел-Ахзаб: 40.)

Доказ за то су речи Узвишеног:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

Ми објављујемо теби као што смо објављивали Ноју и веровесницима после њега... [Ен-Ниса': 163]

Сваком народу којем је Аллах послао посланика - почев од Ноја па до Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир над њим, је његов посланик наређивао да обожавају Аллага Јединог, а забрањивао им је да обожавају тагута; а доказ за то су речи Узвишеног:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Ми смо сваком народу посланика послали који им је наређивао: „Аллаха обожавајте, а ђавола се клоните...“ [Ен-Нахл: 36]

Аллах је наредио свим робовима неверство у тагута, а веровање у Њега Узвишеног.

Рекао је ибнул Кајјим, Аллах му се смиловао: “Тагут је све оно у чему људи пређу границу приликом обожавања, слеђења и покорности.”

Тагута има веома много, а пет је главних: Ђаво, Аллах га проклео, затим свако онај кога људи обожавају а он је тиме задовољан, потом онај који друге позива да га обожавају, онај који тврди да зна нешто од онога што је само Аллаху познато (гајб - невидљиви свет), и онај који суди по закону којег није објавио Аллах.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллага:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (256)

„Нема присиле у веру, Прави пут се јасно разликује од заблуде! Онај ко не верује у лажна божанства а верује у Аллага, држи се за најчвршћу везу, која неће да се прекине. А Аллах све чује и све зна. [Ел-Бекара: 256] Ово је значење речи 'ла илахе иллаллах', а у хадису стоји:

”رَأْسُ الْأَمْرِ: الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.”

“Круна вере је Ислам, његов стуб је намаз (молитва), а врхунац џихад (борба) на Аллаховом путу.”

Аллах најбоље зна.

Sadržaj

Три основна начела и њихови докази	2
Три основна начела и њихови докази	2
Први темељ.....	6
Други темељ.....	12
[Трећи темељ]	19